

Anul XVI, Nr. 399

26 martie 2023

Duminica a IV-a din Post
- a Sfântului Ioan Scărarul-

Parohia „Vovidenia“
Galați
- buletin duhovnicesc bilunar –

Icoana și Troparul Bunevestiri

„Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea Tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei Se face și Gavriil Harul Îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu Dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea Plină de har, Domnul este cu tine!“.

Troparul Bunevestiri

„Fraților, altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii! Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr, încercând ce este bineplăcut Domnului. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le pe față. Pentru că, cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grăi. Iar tot ce este pe față se descoperă prin lumină, căci tot ceea ce este descoperit lumină este. Pentru aceea, zice: «Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos». Deci, luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, că zilele sunt rele. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Duhul. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului, în inimile voastre“.

(Efeseni V, 8-19)

2023 - „Anul omagial al pastorației
persoanelor vârstnice“
și „Anul comemorativ al
immografilor și cântăreților
bisericești (psalți)“

Cât de important vedeți rolul unui duhovnic în viața familiei?

„Este o problemă căreia Biserica îi conferă o foarte mare importanță. În parohiile ortodoxe este luată în considerare fiecare familie, văzând puterea ei, credința, profunzimea iubirii care există în cadrul cuplului, experiența pe care soții o au în legătură cu Dumnezeu, anturajul comunității creștine. În funcție de aceste elemente diferite, este, într-adevăr, că părintele duhovnicesc este printre noi, în familie, pentru a manifesta dragostea și ocrotirea cea părintească a lui Dumnezeu. Noi așteptăm de la părintele duhovnic – care ne ajută cu multă iubire, cu multă răbdare, câteodată chiar muștrându-ne, dar cu bunătate – sprijin binecuvântat pentru a ne trăi viața după voia lui Dumnezeu, spre a ne elibera de patimile noastre, din deznădejde.

Este foarte important ca familia sau cuplul să creadă cu adevărat în Dumnezeu și în Taina Preoției. Este necesară o relație de încredere, iar nu una de autoritate. În Biserică nu e vorba de o autoritate din afară, ci de o relație bazată pe încredere. Dacă îi ascultăm pe preoții și episcopii noștri, e pentru că noi credem în validitatea Tainei Preoției.

Preotul sau părintele duhovnicesc, în cadrul cuplului, este un îndrumător sufleteș și psihologic, o expresie a paternității pentru noi. Trebuie să-i facem cunoscute toate ascunzișurile relației noastre, să-i dezvăluim toate problemele ca unui părinte, pentru a putea aborda aceste lucruri uneori dureroase, dar care ne întunecă viața, pentru a fi plăcuți întotdeauna lui Dumnezeu. Nu trebuie să ne întemeiem viața noastră pe cerințele tot mai păgubitoare ale societății de azi, ci trebuie să viețuim după cum ne sfătuiește Biserica. De aceea, se cuvine a cere preoților noștri să ne asculte, să ne povățuiască și să ne ajute să purtăm crucea de-a lungul întregului drum al vieții noastre“.

(Părintele Marc-Antoine Costa de Beauregard, Tineretul ortodox și societatea modernă, Editura Doxologia, Iași, 2014, pp. 33-35)

Toți pentru unul sau fiecare pentru sine?

„Toți pentru unul, unul pentru toți“ era deviza muschetarilor lui Alexandre Dumas. Tot un francez - fie Ludovic al XV-lea, fie una dintre iubitele sale, Jeanne-Antoinette Poisson, marchiza de Pompadour, nu se știe sigur - ar fi spus „După mine, potopul!“, deviză mai larg răspândită în lume sub forma „Fiecare pentru sine!“

Între aceste două extreme ne încadrăm cu toții și se desfășoară întreaga istorie a omenirii. Sfânta Scriptură ne spune, în mai multe rânduri, „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“, dar câți dintre noi o facem cu adevărat, necondiționat? Pentru unii pare să fie tare greu, din cauză că se iubesc pe sine cu asupra de măsură...

Cu puține excepții, omul nu trăiește singur, încât e firesc să ne punem problema ce fel de relații avem cu cei din jur. Lucrurile sunt destul de clare, de simple și de naturale câtă vreme vorbim despre familie și prieteni. Mai bune sau mai rele, mai calde sau mai călduțe, aceste relații sunt bine definite, cel puțin de la vârsta maturității încolo și pentru cei mai mulți dintre oameni, ne place să credem, funcționează sloganul personajelor lui Dumas. Cine nu e solidar și generos măcar la acest nivel, cine nu e gata să-și ajute rudele și prietenii, are o problemă serioasă.

Dar solidaritatea, întrajutorarea, colaborarea, împreună-lucrarea - ca să nu vorbim și de sentimente! - devin ceva mai cețoase la nivel de comunitate. Uitați-vă cum e comunitatea dintr-un bloc. Urbanul a pierdut aproape cu totul spiritul de vecinătate din rural. Oamenii dintr-un sat se cunosc toți cu toți (ceea ce, e drept, nu înseamnă automat că se iubesc toți cu toți...), orașenii nu prea știu nici cum îi cheamă pe vecinii de scară, cu atât mai puțin cum trăiesc, ce muncesc, ce nevoi au. Ne facem doar impresii superficiale - unii ne sunt simpatici, alții antipatici -, dar cu câți dintre ei stăm de vorbă și pe câți i-am invitat măcar o dată în casa noastră?

Mult mai frumos se manifestă lumea dintr-o parohie. Chiar dacă majoritatea enoriașilor se văd doar la slujbe și tot nu prea știu numele celorlalți, puterea credinței le insuflă o atmosferă nu doar

spirituală, religioasă, ci și de adevărată comunitate, de prietenie, de frăție chiar, lucru care se probează cu asupra de măsură de fiecare dată când e ceva de făcut împreună.

Putem oare merge cu gândul mai departe? Simt oamenii că fac parte din comunitatea unui cartier, de pildă? Sau a unui oraș? Ori poate a unui județ sau regiuni?

Există cu siguranță ceva care se poate numi patriotism local. El se manifestă în special cu ocazia unor evenimente sportive sau culturale, iar uneori, în primul caz, ia forme puțin exacerbate... Dar conlucrarea? Am descoperit acum câțiva ani o zonă a cartierului Bucureștii Noi în care toate străzile sunt pline de flori - nu doar în curți, ci și pe trotuare -, flori formidabil de frumoase și impecabil de bine întreținute. Este limpede că acolo s-a produs o împreună-lucrare, că au existat o intenție și un plan.

De multe ori, însă, participarea oamenilor la viața comunităților locale se cam rezumă la exercitarea dreptului de vot - dacă nu cumva și acesta este ignorat.

Sentimentul de apartenență reappare totuși la nivel național. Sigur, există indivizi tentați să critice și chiar să batjocorească tot ce e al nostru. Dar marea majoritate a oamenilor chiar țin la națiunea lor.

Mai rămâne de răspuns la întrebarea: Ce fac pentru ea?“

(Tudor Călin Zarojanu, Articol publicat în „Ziarul Lumina“ din data de - 13 Martie 2023)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal: 800009;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24;

Cantina parohială: str. Alex. Ioan Cuza, nr. 31, cod poștal: 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro